

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău (jud: I. Mînascurta)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, L. Popova, A. Gavrilița)

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Starîș Anatolie, Starîș Viorica, Starîș Marian, Starîș Dumitru, Starîș Nichita,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vlaicu Profira și Vîlcu Ion, înlocuit cu succesorul în drepturi procedurale Dragan Ionela, împotriva lui Starîș Anatolie și Tîrsîna Anatolie privind evacuarea din locuință și înlăturarea obstacolelor,

împotriva deciziei din 21 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 04 mai 2011 Vlaicu Profira și Vîlcu Ion s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Starîș Anatolie, solicitând revendicarea apartamentului nr. 48 din bd. Mircea cel Bătrîn nr. 5/3, mun. Chișinău, ce aparține cu drept de proprietate reclamanților din posesia nelegitimă a lui Starîș Anatolie și evacuarea lui Starîș Anatolie și a persoanelor ce locuiesc împreună cu acesta din apartamentul nr. 48 din bd. Mircea cel Bătrîn nr. 5/3, mun. Chișinău cu obligarea acestora de a înlătura obstacolele în folosirea de către proprietari a imobilului dat.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, reclamanții sunt proprietari ai apartamentului nr. 48 din bd. Mircea cel Bătrîn nr. 5/3, mun. Chișinău, deținând cote-părți egale. Imobilul dat a fost dobândit în proprietate privată în baza contractului de vânzare-cumpărare din 30 noiembrie 2010 și înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău la 01 decembrie 2010, cu nr. cadastral 010031213401078.

Menționează că, în luna august 2010 în apartament s-au efectuat lucrări de reparație, ca rezultat al inundării acestuia de către vecini. Pe perioada efectuării lucrărilor de reparație au fost nevoiți să locuiască la rude și copiii lor. Folosindu-se de absența reclamanților, la 26 august 2010, pârâtul, însoțit de Bîzgu Anatolie, Tîrsîna Anatolie și alte cca 20 persoane necunoscute au spart ușa apartamentului și l-au ocupat abuziv, obligând persoana, care efectua lucrările de reparație să-și

strângă lucrurile și să părăsească imobilul dat. Din acel moment, Starîș Anatolie a rămas să locuiască în apartamentul dat în mod ilegal și abuziv. Încercările reclamantilor de a-l evacua pe pârât au fost zadarnice, continuând și până în prezent de a fi amenințați și umiliți. Ba mai mult, nu li s-a permis nici să ridice lucrurile personale ce se aflau în acel apartament.

Precizează că pârâtul nu dispune de careva documente, care i-ar permite să locuiască în apartamentul nr. 48 din bd. Mircea cel Bătrîn nr. 5/3, mun. Chișinău, și/sau ar avea un drept, apărut anterior, asupra imobilului dat.

Prin încheierea protocolară din 26 mai 2011 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău s-a admis cererea înaintată de reprezentantul reclamantilor Vlaicu Profira și Vîlcu Ion – Iordachi Alexandru privind atragerea în proces a lui Tîrsîna Anatolie; s-a atras în calitate de copârât Tîrsîna Anatolie.

Prin hotărârea din 09 septembrie 2011 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău s-a admis acțiunea înaintată de Vlaicu Profira și Vîlcu Ion; s-a dispus apărarea dreptului de proprietate a Profirei Vlaicu și Ion Vîlcu cu înlăturarea obstacolelor în exercitarea acestui drept prin evacuarea lui Anatolie Starîș și Anatolie Tîrsîna din apartamentul nr. 48 din str. Mircea cel Bătrîn nr. 5/3, mun. Chișinău; s-a încasat de la Anatolie Starîș și Anatolie Tîrsîna în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 200 lei.

Prin decizia din 28 martie 2012 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Anatolie Tîrsîna și s-a menținut hotărârea din 09 septembrie 2011 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău.

Prin decizia din 19 septembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Anatolie Starîș și Anatolie Tîrsîna; s-a casat decizia din 28 martie 2012 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 15 mai 2013 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea avocatului Petru Plămădeală, în interesele Profirei Vlaicu, cu privire la explicarea deciziei din 19 septembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 20 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a încetat procesul în privința lui Anatolie Tîrsîna în ordine de apel, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vlaicu Profira și Vîlcu Ion împotriva lui Starîș Anatolie și Tîrsîna Anatolie privind evacuarea din locuință și înlăturarea obstacolelor, în legătură cu decesul lui Anatolie Tîrsîna.

Prin încheierea din 20 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea reprezentantului lui Starîș Anatolie – avocatul Culeac-Reul Natalia cu privire la înlocuirea reclamantului Vîlcu Ion cu succesorul în drepturi procedurale și s-a înlocuit Vîlcu Ion cu succesorul în drepturi procedurale Dragan Ionela.

Prin decizia din 21 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Starîș Anatolie și s-a menținut hotărârea din 09 septembrie 2011 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău.

La 20 februarie 2017 Starîș Anatolie, Starîș Viorica, Starîș Marian, Starîș Dumitru, Starîș Nichita au declarat recurs împotriva deciziei din 21 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță – Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, în alt complet de judecători.

În motivarea recursului s-a invocat că, hotărârile contestate sunt neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, precum și a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces. Deci, indică că la dosar nu sunt probe ce demonstrează că instanța de judecată a adus la cunoștința participanților la proces actele de procedură. Mai mult ca atât, nu le-a fost expediată copia acțiunii cu materialele anexate. Astfel, neînștiințarea participanților la proces despre data, locul și ora ședinței de judecată, constituie o încălcare a normelor procedurale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 21 decembrie 2016 și expediată în adresa participanților la proces la 28 decembrie 2016, iar Starîș Anatolie, Starîș Viorica, Starîș Marian, Starîș Dumitru, Starîș Nichita au declarat recurs la 20 februarie 2017.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Starîș Anatolie, Starîș Viorica, Starîș Marian, Starîș Dumitru, Starîș Nichita împotriva deciziei din 21 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Starîș Anatolie, Starîș Viorica, Starîș Marian, Starîș Dumitru, Starîș Nichita completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Starîș Anatolie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Deci, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul lui Starîș Anatolie cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Starîș Anatolie, ca fiind inadmisibil.

Cu referire la recursul declarat de Starîș Viorica, Starîș Marian, Starîș Dumitru, Starîș Nichita, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art. 430 Cod de procedură civilă, sânt în drept să declare recurs: a) părțile și alți participanți la proces; b) martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

În contextul normelor indicate supra, Completul notează că în prezenta acțiune Starîș Viorica, Starîș Marian, Starîș Dumitru, Starîș Nichita nu au calitate de participanți la proces, și nici nu au fost atrași ca copârâți sau intervenienți accesorii.

Deci, prin hotărârile adoptate de către instanțele judecătorești nu le-au fost afectate drepturile lor.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil și recursul declarat de către Starîș Viorica, Starîș Marian, Starîș Dumitru, Starîș Nichita, ca fiind depus de persoane care nu au dreptul să-l declare.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Starîș Anatolie, Starîș Viorica, Starîș Marian, Starîș Dumitru, Starîș Nichita împotriva deciziei din 21 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală